

Statsforvalteren

i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus

Vår dato:

19.06.2026

Vår ref:

2025/48167

Deres dato:

20.02.2026

Deres ref:

2023/217

NESBYEN KOMMUNE

Alfarvegen 117

3540 NESBYEN

Saksbehandler, innvalgstelefon

Ann-Kristin Ødegaard, 69 24 70 00

Vedtak i klagesak - detaljregulering for Vadbrue 2 masseuttak - Nesbyen kommune

Statsforvalteren viser til kommunens oversendelse av klagesak datert 20. februar 2026. Vi beklager lang saksbehandlingstid.

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak av reguleringsplan for Vadbrue 2 - masseuttak, datert 9. oktober 2025, sak 64/2025. Klagen har ikke ført frem.

Sakens bakgrunn

Saken gjelder klage på reguleringsplan for Vadbrue 2 - masseuttak. Hensikten med planen er å utvide eksisterende masseuttak hvor massene skal benyttes til flomsikringstiltak, utvikling av hyttefelt, boliger, veier og annen infrastruktur. Opprinnelig var nytt uttaksområde planlagt å utgjøre 28 dekar, men ble gjennom planprosessen redusert til 17 dekar.

Nesbyen Pukk & Betong AS er forslagsstiller og Asplan Viak AS har utarbeidet planforslaget.

Forslaget ble lagt ut til offentlig ettersyn i perioden 11. desember 2024 til 24. januar 2025.

Kommunestyret vedtok planen i møte den 9. oktober 2025.

Kommunen har mottatt tre klager på planvedtaket; fra Naturvernforbundet i Hallingdal, Nes Historielag og Kristina Eek og Thanendran Mariampillai. I klagen er det blant annet anført dette:

Naturvernforbundet:

- Kunnskapsgrunnlag og kartlegging av naturmangfold er for dårlig og tilfredsstillende ikke krav i naturmangfoldloven §§ 8-12
- Det er ikke gjort naturkartlegging i området
- Avstand på 100 meter til vassdrag er ikke ivarettatt
- Friluftsinteressene er ikke godt nok ivarettatt
- Det burde vært gjennomført kartlegging av støv og støyplasser

E-postadresse:
sfospost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Pb 325
1502 Moss

Besøksadresse:
Moss: Vogts gate 17
Drammen: Dr. Hansteinsgate 9
Oslo: Stensberggata 27

Telefon: 69 24 70 00
www.statsforvalteren.no/os
Org.nr. 974 761 319

Nes historielag:

- Historielaget anser seg som part i saken, men er ikke blitt involvert i plansaken
- Historielaget burde ha vært kontaktet i forbindelse med gjennomført befaring
- Det finnes et stort antall lokale fornminner i Høvelia, og fylkeskommunen burde ha tatt kontakt med historielaget for påvisning
- Ikke alle fornminner vil bli skadelidende, men området som sådan vil bli berørt av støy og støv fra knusing, lasting og sprenging.
- Det vises til øvrige merknader og protester fra Naturvernforbundet mfl.
- Reguleringsplan er ikke i samsvar med kommuneplan, og burde vært avvist
- Steinmasser kan hentes fra tilsvarende massetak høyere opp i Rukkedalen
- Grønn sone langs eksisterende traktor-vei er for smal
- Historielaget er ikke enig i at redusert størrelse minsker ulempene betraktelig
- Det går ikke fram av dokumentene noe om istandsetting av arealet etter avslutning av massetaket

Kristina Eek og Thanendran Mariampillai:

- Reguleringsplanen vil innebære et irreversibelt naturinngrep
- Det stilles spørsmål ved konklusjonen om at masseuttaket ikke vil være synlig fra dalbunnen
- Det ser ikke ut til at naturkartleggers anbefaling om innføring av vernesone i radius 50 meter rundt avdekket funn av mogop
- Kartlegging er utført våren 2025 og det er lite trolig at den kan avdekke det faktiske og fulle naturbildet
- Det er lite trolig at støyutredningen er forsvarlig utført med tanke på påvirkning på omkringliggende dyreliv, fordi A-vekting ikke er tilpasset dette
- Det stilles spørsmål ved den reelle samfunnsnyten av tiltaket

Klagesaken ble vurdert av kommunestyret i møte den 5. februar 2026. Kommunestyret fant ikke grunnlag for å ta klagen til følge.

Etter at saken ble oversendt til Statsforvalteren har Nes Historielag kommet med tilleggsmerknader den 25. februar 2026. Her anføres blant annet at kommunens påstand om at historielaget har deltatt på møte med kommunen er feil. Historielaget har ikke blitt kontaktet av kommunen, men har bedt om befaring på barmark for påvisning av kulturminner som vil bli utradert via massetaket. Historielaget anfører at grunnet denne vesentlige feilen må saken sendes tilbake til kommunen for full fornyet behandling. Det anføres også at det finnes alternativer, men at disse ikke er vurdert, blant annet at kommunen/NVE kan få gratis og allerede utsprengt stein fra utbyggingen av Hemsil 3 fra Hafslund. Det anføres videre at det ikke er riktig at tiltaket medfører begrenset transport i en sone med lite bebyggelse. Klager mener at dersom stein kan tas fra annet massetak bør Statsforvalteren vurdere om reguleringsplanen ved Vadbru kan slettes, eventuelt minimeres. Klager mener at kommunen burde ha innkalt til folkemøte, samt at fylkeskommunen burde ha gitt en skarpere reaksjon mht. nevnte fornminner.

Vi viser ellers til klagen i sin helhet.

Statsforvalteren som klageinstans i plansaker

Statsforvalteren er klageinstans for vedtak om reguleringsplaner etter plan- og bygningsloven. Myndigheten er delegert fra Kommunal- og distriktsdepartementet, jf. plan- og bygningsloven

§ 1-9. Vår myndighet som klageinstans følger av forvaltningsloven § 34.

Kommunestyret er planmyndighet. Det er kommunen som avgjør hvilke områder som skal med i reguleringsplanen og arealdisponeringen i planområdet. En vedtatt reguleringsplan er en politisk beslutning, der kommunestyret har avveid ulike planhensyn og interesser.

Som klageinstans skal vi legge stor vekt på det kommunale selvstyret ved prøving av det frie skjønn, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd. Ettersom kommunens vurderinger og vektning av ulike planhensyn og interesser vil være utøvelse av kommunens frie skjønn, skal det i utgangspunktet mye til for å sette disse vurderingene til side.

Statsforvalteren har også begrenset myndighet til å endre en plan i klagebehandlingen. Dersom Statsforvalteren mener det bør gjøres endringer, og kommunen er uenig i dette, må saken sendes til departementet for avgjørelse. Mer informasjon om vår myndighet som klageinstans står i reguleringsplanveilederen av 10.09.2018, rundskriv T-2/09 og T-8/86 og brev 16.01.2004 fra departementet.

Statsforvalteren ser slik på saken

Vurdering av klagen

Flere av de anførte forhold i klagen var gjenstand for Statsforvalterens innsigelse til planforslaget den 24. januar 2025. Det gjaldt mangelfullt kunnskapsgrunnlag og mangelfull konsekvensutredning for temaene naturmangfold, friluftsliv, støy og vannmiljø. Etter dette ble det avholdt et møte mellom plankonsulent, kommunen og Statsforvalteren for å gjennomgå innsigelsespunktene. Det har deretter vært utarbeidet nye utredninger knyttet til naturmangfold og støy, samt at friluftsliv og vannmiljø er omtalt i eget notat.

Statsforvalteren er til dels enig med historielaget at det er uheldig at planforslaget ikke er i samsvar med overordnet plan fordi større utvidelser av masseuttaket som hovedregel bør avklares i kommuneplanens arealdel. Statsforvalteren bemerker at det kan utarbeides og fremmes planforslag som er i strid med overordnet plan, men at dette kan utløse krav om konsekvensutredning. I gjeldende sak er det utarbeidet samlet planbeskrivelse og konsekvensutredning.

Etter kartlegging av planområdet er det vurdert at planforslaget ikke vil medføre negative konsekvenser for viktig naturmangfold. Når det gjelder anførsel knyttet til forekomst av mogop, så ligger denne utenfor planområdet, kommunen har angitt ca. 50 meter mot vest. Biologen har anbefalt at planområdet utvides og at arealet gis hensynsone for å ta hensyn til arten, men det er opplyst at oppdragsgiver ikke har mulighet til å utvide planområdet. Basert på det som går fram av notat naturmangfold er det Statsforvalterens vurdering at kommunens vurdering av naturmangfoldloven §§ 8-12 i vedtak av plan er tilstrekkelig.

Det er anført utfordringer med støy og at støyutredningen trolig ikke er forsvarlig utført. Statsforvalteren bemerker at Statsforvalteren som høringsinstans og innsigelsesmyndighet har vurdert at det som er gjort av utredninger, og vurdering av mulige konsekvenser med hensyn til støy er tilstrekkelig, og at tidligere fremsatt innsigelse til dette forholdet derfor trekkes. Mangelfull utredning av støy var relatert til anbefalt støygrense i sammenhengende nærfrilufts- og rekreasjonsområder, jf. retningslinje for støy i arealplanlegging tabell 3. Statsforvalteren vil ellers bemerke at grenseverdiene i støyretningslinjen ikke omfatter naturmangfold.

Når det gjelder anførsel knyttet til kulturminner, så har Buskerud fylkeskommune i sin uttalelse til

planen den 24. januar 2025 vist til at det gjennom arkeologisk registrering i 2023 ble avklart at det ikke er gjort funn av noen automatisk fredete kulturminner innenfor planområdet. Det er også vist til at det finnes SEFRAK-registrerte bygninger på Medrødningen gård, ca. 200 meter fra masseuttaket, men at disse ikke vil bli påvirket av tiltaket. Statsforvalteren bemerker at fylkeskommunen er fagmyndighet på kulturminner, og at kommunen som planmyndighet derfor må kunne legge deres vurdering til grunn. Kommunen har i klagen vist til at den er kjent med lokalisering av kulturminne Danserflata med Spelemannssteinen, beliggende ca. 5 meter fra plangrensen, men at kommunen i planprosessen har valgt å prioritere masseuttak foran det nevnte kulturminne. Statsforvalteren bemerker at dette er en avgjørelse som ligger til planmyndighetens forvaltningsskjønn.

Det er også anført at avstand på 100 meter til vassdrag ikke er ivaretatt. Statsforvalteren bemerker at det i kommuneplan og reguleringsplan kan inntas andre byggegrenser mot sjø enn det som fremgår av pbl. § 1-8, jf. bestemmelsens tredje ledd. Det er også slik at byggeforbudet i 100-metersgrensen i § 1-8 gjelder kun for sjø, og ikke for vassdrag. Det stilles likevel krav i § 1-8 om at det i 100-metersbeltet mot vassdrag skal tas særlig hensyn til natur- og kulturmiljø, friluftsliv, landskap og andre allmenne interesser. I denne saken har kommunen redegjort for at det er regulert byggegrense mot vassdrag (Rukkedøla) både i tidligere reguleringsplan for Vadbrue masseuttak og i ny plan. Kommunen viser til at planområdet ligger på motsatt side av vei i forhold til Rukkedøla, og at veien fungerer som et naturlig skille for den funksjonelle strandsonen, som bare omfatter areal mellom Rukkedøla og veien.

Det er videre anført fra klagerne at behovet for steinmasser kan dekkes fra andre uttak. Dette er et forhold som ligger utenfor det som Statsforvalteren som klageinstans kan/skal prøve, fordi dette er en lokalpolitisk vurdering.

Historielaget har anført at det er en feil at historielaget ikke har vært tilstrekkelig involvert i planprosessen, og mener derfor at saken må sendes tilbake til kommunen til en full fornyet behandling. Statsforvalteren ser av planvedtaket at kommunen ved på vedtakstidspunktet har vært kjent med historielagets merknader vedrørende stedlige kulturminner. Kommunen er kjent med at Danseflata og Spelemannssteinen blir berørt, men har likevel valgt ikke å prioritere kulturminner foran masseuttaket. Kommunen viser til at kulturminnene er av relativ lokal interesse og ikke har status som vernet, jf. også det som er uttalt fra fylkeskommunen som fagmyndighet. At historielaget er uenig i planmyndighetens vurdering er forståelig, men Statsforvalteren kan ikke se at det får betydning for vedtakets gyldighet. Vi finner det noe tvilsomt at kommunens manglende involvering av historielaget i en befarings kan anses som en saksbehandlingsfeil, men om man likevel legger dette til grunn, kan vi ikke se at denne feilen har fått betydning for vedtakets innhold, jf. fvl. 41.

Historielaget har videre anført at det ikke går fram av dokumentene noe om istandsetting av området etter masseuttaket. Statsforvalteren viser til planbestemmelsene pkt. 4.10 og 4.11 hvor det går fram at det skal påføres avdekkingsmasse for innvandring av stedegen vegetasjon og at etterbruken skal være LNF-område.

Oppsummering

Statsforvalteren har kommet til at planforslaget er tilfredsstillende opplyst og at vi har tilstrekkelig grunnlag til å fatte en avgjørelse.

Etter Statsforvalterens oppfatning har kommunen foretatt en tilfredsstillende vurdering av de ulike hensyn som er kommet frem gjennom utarbeidelsen av planen. Vi understreker at arealdisponering

beror på et lokalpolitisk skjønn, som klageinstansen skal være varsom med å overprøve, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd tredje setning.

Vi kan heller ikke se at det foreligger saksbehandlingsfeil som tilsier at planvedtaket er ugyldig.

Klagene har ikke ført frem. Kommunestyrets vedtak blir stående uendret.

Konklusjon

Statsforvalteren opprettholder kommunens vedtak av reguleringsplan for Vadbrue 2 – masseuttak, datert 9. oktober 2025, sak 64/2025. Klagene har ikke ført frem.

Vedtaket er endelig og kan ikke klages på, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Med hilsen

Odd Meldal
seksjonssjef
Juridisk avdeling

Ann-Kristin Ødegaard
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Kristina Yvonne Eek
E Thanendran Mariampillai
NES HISTORIELAG

Høvagutu 1
Høvagutu 1
c/o Lars Håkon Klype Rukkedalsvegen
808

3540 Nesbyen
3540 Nesbyen
3540 NESBYEN

NATURVERNFORBUNDET I
HALLINGDAL

c/o Olav Arne Løstegaard
Magnetunvegen 5

3550 GOL